

APROBAT
la ședința Consiliului de Administrație
al BC „Victoriabank” SA
proces-verbal nr. 254
din 20.01.2012

POLITICA DE CONTABILITATE a B.C. ”Victoriabank” S.A.

**(conform standardelor internaționale de raportare financiară)
pentru anul 2012**

Chișinău 2011

CAPITOLUL 1. DISPOZIȚII GENERALE

- 1.1. Politica de contabilitate a BC „Victoriabank” SA (în continuare Bancă) se elaborează în conformitate cu Standardele Internaționale de Contabilitate, ce conțin standarde și interpretări aprobate de Consiliul de Elaborarea Standardelor (IASB) precum și în baza interpretărilor aprobate de IASB.
- 1.2. Domeniu de aplicare:
Politica de contabilitate se extinde asupra tuturor subunităților structurale.
- 1.3. Scopul politicii de contabilitate adoptate constă în asigurarea tuturor utilizatorilor de rapoarte financiare cu informații relevante și credibile privind situația patrimonială, financiară a Băncii și rezultatele activității acesteia, necesare pentru analiza datelor și luarea deciziilor.

CAPITOLUL 2. CONVENȚIILE POLITICII DE CONTABILITATE

2.1. CONVENȚIILE FUNDAMENTALE

- 2.1.1. Politica de contabilitate a Băncii se bazează pe următoarele convenții fundamentale ale contabilității:
 - **Continuitatea activității**
Banca este analizată ca unitate în activitatea continuă, ceea ce înseamnă că Banca își va continua activitatea într-un viitor previzibil. În conformitate cu acest principiu, Banca presupune că afacerea va funcționa un timp suficient pentru a utiliza resursele existente în scopul atingerii obiectivelor sale.
 - **Principiul costului** – din punctul de vedere al contabilului termenul „cost” se referă la suma cheltuită (în numerar sau echivalentul său) pentru procurarea inițială a bunului, indiferent de faptul dacă procurarea a avut loc acum sau cu 3 ani în urmă. Suma păstrată în registrele contabile este costul istoric și nu suma de bani obținută, dacă bunul ar fi vândut în prezent.
 - **Conservatism** – presupune că în cazul în care există două alternative, contabilul va alege cea care va avea drept rezultat o sumă mai mică a veniturilor/activelor sau cea mai mare sumă a cheltuielilor/datoriilor. Acest principiu este util pentru depistarea pierderilor și nu pentru supraevaluarea câștigurilor. În același timp, acest principiu solicită înregistrarea (recunoașterea) cheltuielilor și datoriilor cât mai devreme posibil, iar a veniturilor doar după realizarea sau asigurarea lor.
 - **Principiul angajamentelor** – presupune că veniturile și cheltuielile sunt luate în calcul atunci când sunt realizate și nu atunci când banii sunt primiți sau achitați.
 - **Principiul obiectivității** – presupune că informația contabilă se bazează pe cele mai sigure date disponibile. Datele sigure sunt verificabile. Ele pot fi confirmate de orice observator independent.
 - **Principiul consecvenței** – presupune că odată ce este adoptată o metodă contabilă, ea urmează a fi respectată cu consecvență de la o perioadă contabilă la alta. Dacă, din anumite motive, metoda contabilă este modificată, în câmpul de note se va menționa modificarea și explicația efectelor sale asupra posturilor din situațiile financiare

2.2. STANDARDELE DE CONTABILITATE

- 2.2.1. În procesul desfășurării activității sale Banca utilizează standarde, regulamente, ordine și proceduri de evidență, rapoarte financiare elaborate în baza Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (SIRF) și Planului de conturi al evidenței contabile în băncile licențiate din Republica Moldova, aprobate în conformitate cu prevederile legislației naționale în vigoare.

2.3. EXERCITIUL FINANCIAR

Politica de Contabilitate pentru anul 2012 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

- 2.3.1. Exercițiul financiar în anul gestionar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie, și include toate operațiunile economice efectuate în Bancă în perioada respectivă.
- 2.3.2. Rapoartele financiare ale Băncii vor fi întocmite în conformitate cu IFRS și prevederile regulamentelor în vigoare ale BNM aplicabile rapoartelor financiare.
- 2.3.3. Răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine Președintelui Comitetului de Direcție al Băncii.

2.4. SITUAȚII FINANCIARE

- 2.4.1. Banca întocmește un set complet de situații financiare conform SIRF ce includ:
- Situația poziției financiare la sfârșitul perioadei;
 - Situația rezultatului global pe perioadă;
 - Situația modificărilor în capitalul propriu pe perioadă;
 - Situația fluxurilor de trezorerie pe perioadă (fluxul mijloacelor bănești);
 - Note, cuprinzând un rezumat al politicilor contabile semnificative și alte note explicative.
- 2.4.2. Situațiile financiare sunt întocmite în baza convenției costului istoric, cu excepția activelor financiare clasificate în categoria la valoarea justă prin contul de profit și pierdere și activelor financiare disponibile pentru vânzare, care sunt evaluate la valoarea justă.
- 2.4.3. Valoarea justă a instrumentelor financiare care nu sunt tranzacționate pe o piață activă este determinată prin utilizarea unor tehnici de evaluare. Banca selectează metoda de evaluare și face presupuneri, care se bazează în principal pe condițiile de piață existente la data fiecărui bilanț.
- 2.4.4. Situațiile financiare sunt prezentate în lei moldovenești (MDL), unitatea monetară a R.M, rotunjiți până la 1 leu.
- 2.4.5. Banca menține Registrele sale de evidență contabilă, în conformitate cu reglementările bancare din Republica Moldova și întocmește Rapoartele financiare în conformitate cu Planul de conturi al evidenței contabile.
- 2.4.6. Situațiile financiare consolidate includ situațiile financiare ale Băncii și ale subdiviziunilor acesteia. Situațiile financiare ale subdiviziunilor se întocmesc pentru același an de raportare ca și ale Băncii, fiind utilizate politici de contabilitate similare.
- 2.4.7. Utilizatorii situațiilor financiare sunt:
- Acționarii Băncii
 - Membrii Consiliului de Administrație
 - Comisia de Cenzori
 - Managerii și salariații
 - Banca Națională a Moldovei
 - Auditul extern
 - Publicul

2.5. CARACTERISTICILE SITUAȚIILOR FINANCIARE

- 2.5.1. **Caracteristicile calitative sunt atributele care determină utilitatea informației oferite de situațiile financiare.**

Caracteristicile calitative aplicării politicii contabile sunt:

(a) prezentarea fidelă

Situațiile financiare trebuie să prezinte fidel poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale Băncii.

Prezentarea fidelă prevede reprezentarea **exactă** a efectelor tranzacțiilor, a altor evenimente și condiții, în conformitate cu definițiile și criteriile de recunoaștere pentru active și datorii, venituri și cheltuieli stabilite în Cadrul general.

La rândul ei, prezentarea fidelă presupune ca informația să fie:

- **Neutră** - ceea ce înseamnă lipsită de influențe. Situațiile financiare nu sunt neutre dacă prin selectarea și prezentarea informației influențează luarea deciziei sau formularea unui raționament pentru a realiza un rezultat sau obiectiv predeterminat.

- **Completă** - pentru a fi credibilă, informația din situațiile financiare trebuie să fie completă, evident în limitele rezonabile ale pragului de semnificație conjugat cu costul obținerii acesteia. Nu vom prefera o informație completă a cărui cost de obținere depășește net mărimea riscului asumat printr-o decizie aleatoare. O omisiune poate face ca informația să fie falsă sau să inducă în eroare și astfel să nu mai aibă un caracter credibil și să devină defectuoasă din punct de vedere al relevanței.

(b) prezentarea relevantă

Relevanța informației este influențată de natura sa și de pragul de semnificație. Informațiile sunt semnificative dacă omisiunea sau declararea lor eronată ar putea influența deciziile economice ale utilizatorilor, luate pe baza situațiilor financiare. Pragul de semnificație depinde de mărimea elementului sau a erorii, judecat în împrejurările specifice ale omisiunii sau declarării eronate.

Aplicarea caracteristicile fundamentale calitative

Cel mai eficace proces pentru aplicarea caracteristicilor calitative fundamentale de obicei ar fi, după cum urmează:

În primul rând, să se identifice un fenomen economic care are potențialul de a fi util pentru utilizatorii de informații.

În al doilea rând, să se identifice tipul de informații cu privire la acest fenomen care ar putea fi relevant și disponibil, atunci poate fi o reprezentare fidelă.

În al treilea rând, să se determine dacă aceste informații sunt disponibile și pot fi reprezentate cu fidelitate. Dacă este așa, procesul de a satisface caracteristicile fundamentale calitative se termină la acel moment. Dacă nu, procesul se repetă cu următoarele tipuri de informații relevante.

Îmbunătățirea caracteristicilor calitative

Comparabilitate și inteligibilitatea, sunt elemente care sporesc îmbunătățirea caracteristicilor calitative ale situațiilor financiare, dacă sunt relevante și fidel reprezentate.

(c) inteligibilitatea

O calitate esențială a informațiilor furnizate de situațiile financiare este aceea că ele pot fi ușor înțelese de utilizatori. În acest scop, se presupune că utilizatorii dispun de cunoștințe suficiente privind desfășurarea afacerilor și a activităților economice, de noțiuni de contabilitate și au dorința de a studia informațiile prezentate.

Totuși, informațiile privind unele probleme complexe, care ar trebui incluse în situațiile financiare datorită relevanței lor în luarea deciziilor economice, nu ar trebui excluse doar pe motivul că ar putea fi prea dificil de înțeles pentru anumiți utilizatori.

(d) comparabilitatea

Utilizatorii trebuie să poată compara situațiile financiare ale Băncii în timp pentru a identifica tendințele în poziția financiară și performanțele sale. Utilizatorii trebuie, totodată, să poată compara situațiile financiare mai multor Bănci, pentru a le evalua poziția financiară, performanța acestora și modificările poziției financiare.

Astfel, măsurarea și prezentarea efectului financiar al aceluiași tranzacții și evenimente trebuie efectuate într-o manieră consecventă în cadrul unei Bănci și de-a lungul timpului pentru acea bancă și într-o manieră consecventă pentru diferite Bănci.

O implicație importantă a calității informației de a fi comparabilă este ca utilizatorii să fie informați despre politicile contabile utilizate în elaborarea situațiilor financiare și despre orice schimbare a acestor politici, precum și efectele unor astfel de schimbări. Utilizatorii trebuie să fie în măsură să identifice diferențele între politicile contabile pentru tranzacții și alte evenimente asemănătoare utilizate de aceeași întreprindere de la o perioadă la alta, cât și de diferite bănci.

Banca nu va continua să evalueze în contabilitate, în aceeași manieră, o tranzacție sau alt eveniment dacă metoda adoptată nu menține caracteristicile calitative de relevanță și o prezentare fidelă.

Banca de asemenea nici nu va lăsa politicile sale contabile neschimbate, atunci când vor exista alternative mai relevante și credibile.

2.6. AUDITUL EXTERN

- 2.6.1. Procedeele de evidență reflectate în situațiile financiare ale Băncii, precum și corectitudinea aplicării SIRF, se supun unui audit extern care se asigură de compania internațională de audit care auditează corectitudinea aplicării SIRF.
- 2.6.2. Rezultatele auditului extern se aduc la cunoștința Adunării Generale a Acționarilor, Consiliului Băncii, Comisiei de cenzori și BNM conform legislației în vigoare.
Banca este în drept în fiecare an să revadă oferta pentru efectuarea acestui exercițiu.

CAPITOLUL 3. DOMENIILE PRINCIPALE ALE POLITICII DE CONTABILITATE

Banca va face estimări și ipoteze care afectează valorile raportate ale activelor și datoriilor cu excepția anului financiar precedent. Estimările și ipotezele sunt continuu evaluate și se bazează pe experiența istorică și pe alți factori, inclusiv viitoarele evenimente așteptate care sunt considerate a fi rezonabile în circumstanțele date.

3.1. ACTIVE FINANCIARE

- 3.1.1. Banca clasifică activele sale financiare în următoarele categorii:
- a) active financiare la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere,
 - b) credite și creanțe,
 - c) investițiile păstrate până la scadență,
 - d) active financiare disponibile pentru vânzare.
- 3.1.2. Managementul Băncii determină clasificarea investițiilor sale la momentul recunoașterii inițiale. Un activ financiar va fi recunoscut în bilanț atunci când Banca devine parte contractuală la acest activ. Activele financiare sunt recunoscute la valoarea justă plus costurile de tranzacționare care sunt direct atribuibile achiziției sau emiterii activului.

a) Active financiare la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere

Această categorie are două sub-categorii:

- active financiare deținute pentru tranzacționare, având scop speculativ;
- active financiare desemnate inițial de Bancă ca fiind recunoscute la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere.

Activul este clasificat drept activ financiar la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere în cazul în care este achiziționat în principal pentru tranzacționare cu scopul de al vinde sau răscumpăra în viitorul apropiat sau în cazul în care este parte a unui portofoliu de instrumente financiare identificate care sunt gestionate împreună și pentru care există dovezi de obținere a profitului pe termen scurt.

Înregistrarea inițială în evidență a activelor financiare la valoarea justă se efectuează la preț de cumpărare. Ulterior, la data gestionară, ele se evaluează la valoarea justă.

Valoarea justă este suma pentru care un activ poate fi schimbat, între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții realizate în condiții obiective.

Pentru evaluarea activului la valoarea justă, cea mai bună probă este prețul cotelat pe o piață activă. În cazul când instrumentele financiare nu sunt tranzacționate pe o piață activă, valoarea justă se determină prin utilizarea unor tehnici de evaluare (prin comparație cu alt activ similar, în baza rezultatelor financiare a emitentului, etc.). Banca selectează metoda de evaluare și face presupuneri, care se bazează în principal pe condițiile de piață existente la data de raportare.

b) Credite și creanțe

Creditele și creanțele sunt active financiare nederivate cu plăți de rambursare fixe sau determinabile care nu sunt cotate pe o piață activă, altele decât:

- (a) active pe care Banca intenționează să le vândă imediat sau în termen apropiat, care sunt clasificate ca fiind deținute pentru tranzacționare, și cele pe care Banca, la recunoașterea inițială le desemnează ca fiind evaluate la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere;
- (b) active pe care Banca, la recunoașterea inițială, le desemnează ca fiind disponibile pentru vânzare; sau
- (c) active pentru care este posibil că deținătorul nu poate recupera în mod substanțial toată investiția inițială, din alte cauze decât deprecierea creditului.

Active creditare. Provizioane pentru deprecierea activelor creditare.

Ipoteza majoră utilizată de Bancă este calculul provizionului pe fiecare contract în moneda contractului. Prin urmare, înainte de calcularea provizionului toate fluxurile de numerar ar trebui să fie convertite în moneda expunerii.

Provizioanele sunt create pentru toate expunerile creditare din portofoliul Băncii.

Banca evaluează valoarea creditelor în modul în care suma globală a provizioanelor pentru deprecierea creditelor (evaluate individual și colectiv) să fie adecvată pentru a absorbi pierderile estimate la creditele din portofoliu.

Banca depreciază un credit sau un grup de credite și sunt suportate pierderi din depreciere dacă și numai dacă există dovezi obiective ale deprecierei ca rezultat al unui sau al mai multor evenimente care au apărut după recunoașterea inițială a activului creditar și dacă evenimentul (sau evenimentele) care ocazionează pierderi are (au) un impact asupra viitoarelor fluxuri de numerar estimate ale activului creditar sau grupului de active care pot fi estimate fiabil.

Banca evaluează mai întâi măsura în care există dovezi obiective ale deprecierei, individual, pentru activele financiare care sunt în mod individual semnificative, și apoi colectiv - pentru activele financiare care nu sunt în mod individual semnificative. Dacă Banca determină că nu există nici o dovadă obiectivă de depreciere pentru un activ financiar evaluat individual, fie că este semnificativ, fie că nu este, ea include activul într-un grup de active financiare care au caracteristici similare ale riscului de credit și le evaluează pentru depreciere colectiv.

La identificarea evenimentelor care ocazionează pierderi din care rezultă o scădere a valorii nete actualizate a fluxurilor de numerar realizabil asociat expunerilor, se crează provizion în suma echivalentă cu pierderea proiectată rezultată din neîndeplinirea obligațiilor cu privire la aceste expuneri.

Toate fluxurile de numerar care se așteaptă a fi recuperate se actualizează utilizând rata dobânzii efectivă aferentă expunerii. Dacă creditul este cu rată de dobândă flotantă, rata de actualizare utilizată pentru evaluarea pierderii din depreciere este rata dobânzii efective curente, determinată în conformitate cu clauzele contractuale.

Provizionul creat va corespunde cu diferența dintre valoarea contabilă a expunerii și valoarea prezentă netă a fluxurilor de numerar viitoare estimate, presupunând că expunerea va fi supusă unui proces de colectare a garanțiilor (redușe cu costurile legate de procesul de colectare).

Evidența creditelor se ține la valoarea contabilă a fiecărui activ creditar.

Comisioanele aferente dobânzilor care intră în calculul ratei dobânzii efective se amortizează utilizând metoda ratei dobânzii efective. Comisioanele aferente dobânzilor care nu intră în calculul ratei dobânzii efective se amortizează utilizând metoda liniară (presupune repartizarea egală a valorii comisiei de-a lungul duratei creditului). Comisioanele neaferente dobânzilor (specifice unei prestații) se tratează ca venit înregistrat o singură dată.

În cazul expunerilor contingente (garanții, obligații, altele) pentru ajustarea expunerii nominale este utilizat factorul de conversie creditară.

La apariția unei informații noi sau suplimentare de relevanță, Banca va menține și actualiza un proces potrivit, sistematic și aplicat în mod consecvent pentru a determina provizioanele.

Utilizarea de către Bancă a estimărilor rezonabile și rațiunilor testate cu privire la credite reprezintă partea esențială a recunoașterii și aprecierii deprecierei creditelor.

Periodic va avea loc revizuirea și validarea de către persoane calificate și independente (de ex. auditori interni și externi) a modelelor interne de evaluare a riscului de credit.

c) Investiții păstrate până la scadență

Investițiile păstrate până la scadență sunt active financiare nederivate cu plăți fixe sau determinabile și cu o scadență fixă pe care Banca are intenția pozitivă și capacitatea de a le păstra până la scadență.

Investiții financiare păstrate până la scadență sunt recunoscute la costul amortizat utilizând metoda dobânzii efective, minus provizionul pentru depreciere (după caz).

Clasificarea investiției ca deținută până la scadență arată ca Banca intenționează să accepte fluxurile de numerar contractuale, incluzând răscumpărarea la scadență și nu este interesată de oportunitățile de profit din modificarea valorii juste a instrumentului financiar. Această clasificare este restricționată de:

- termenii și caracteristicile instrumentului financiar;
- condiții menite să stabilească dacă Banca are intenția și abilitatea de a deține instrumentul până la scadență.

Evaluarea abilității de a deține un activ financiar până la scadență trebuie făcută la momentul recunoașterii inițiale și ulterior anual, la momentul întocmirii situațiilor financiare.

Cu anumite excepții, circumstanțele ce afectează abilitatea Băncii de a deține un instrument financiar până la maturitate vor determina **reclasificarea întregului portofoliu de instrumente financiare ca deținute pentru vânzare**.

Banca nu va putea clasifica niciun activ financiar ca fiind deținut până la scadență dacă în timpul anului financiar curent sau celor doi ani financiari precedenți a vândut sau a reclasificat o parte semnificativă a investițiilor deținute până la scadență (în comparație cu suma totală a investițiilor deținute până la scadență), cu excepția cazurilor când.

- valorile mobiliare sunt atât de aproape de scadență sau de data de retragere a activului financiar (de exemplu, cu mai puțin de trei luni înainte de scadență) încât schimbările din rata dobânzii de pe piață nu ar avea un impact semnificativ asupra valorii juste a activului financiar;
- apar după ce Banca a încasat substanțial întregul principal original al activului financiar prin intermediul plăților sau plăților efectuate în avans; sau
- sunt atribuibile unui eveniment izolat care nu se află sub controlul Băncii, nu este recurent și nu ar fi putut fi anticipat în mod rezonabil de către entitate.

Circumstanțe ce pot justifica vânzarea investițiilor deținute până la scadență fără a pune sub semnul întrebării intenția Băncii de a păstra instrumente financiare până la scadență în viitor:

- deteriorarea semnificativă a bonității emitentului;
- o modificare a legislației fiscale care elimină sau reduce semnificativ scutirea fiscală a dobânzii din investiția păs trată până la scadență;
- o modificare a dispozițiilor statutare sau de reglementare care modifică semnificativ ceea ce constituie o investiție permisă;
- o majorare semnificativă a cerințelor de reglementare cu privire la capital;
- o creștere semnificativă a ponderilor riscului investițiilor păstrate până la scadență utilizată în scopuri de reglementare a adecvării capitalului.

La fiecare dată de raportare Banca analizează dacă există dovezi obiective ca un activ financiar sau un grup de active financiare să fie depreciat. Un activ financiar sau un grup de active financiare este depreciat și sunt suportate pierderi din depreciere dacă, și numai dacă, există dovezi obiective de depreciere ca urmare a unuia sau mai multor evenimente care au avut loc după recunoașterea inițială a activului (inițierea procedurilor de faliment a emitentului, neachitarea dobânzilor la obligațiuni; pierderea valorilor mobiliare materializate, etc.). Pierderile parvenite în urma depreciării acestor tipuri de investiții sunt recunoscute ca pierderi din depreciere la investiții financiare.

d) Active financiare disponibile pentru vânzare

Activele disponibile pentru vânzare sunt investițiile destinate a fi păstrate pentru o perioadă nedeterminată de timp, care pot fi vândute ca răspuns la nevoile de lichiditate sau modificările ratelor dobânzii, ratelor de schimb valutar sau prețurile de capitaluri proprii.

După recunoașterea inițială, activele financiare disponibile pentru vânzare sunt reevaluate la valoarea justă bazată pe prețuri cotate de pe o piață organizată sau utilizând anumite tehnici de evaluare. Schimbările în valoarea justă pentru instrumentele financiare disponibile pentru vânzare sunt recunoscute direct în capitalul propriu.

Activele care îndeplinesc criteriile de clasificare drept active disponibile pentru vânzare trebuie evaluate la valoarea cea mai mică dintre valoarea contabilă și valoarea justă. Aceste active trebuie prezentate în mod separat în bilanț. Dobânda câștigată în timpul deținerii titlurilor disponibile pentru vânzare se acumulează zilnic și se raportează ca „venit din dobânzi” în raportul privind rezultatul financiar.

3.2. COMPENSAREA INSTRUMENTELOR FINANCIARE

- 3.2.1. Activele și datoriile financiare sunt compensate iar suma netă este raportată în bilanț atunci când există un drept legal impozabil de a compensa sumele recunoscute și există intenția de a deconta pe o bază netă, sau să realizeze activul și să deconteze obligația simultan.

3.3. RECUNOAȘTERE ȘI DERECUNOAȘTERE ACTIVELOR ȘI DATORIILOR FINANCIARE

Banca recunoaște un activ financiar sau o obligațiune financiară în bilanțul contabil atunci și numai atunci când Banca devine o parte a prevederilor contractuale cu privire la instrument. Toate tranzacțiile ordinare de vânzare și cumpărare a activelor financiare sunt recunoscute la data decontării, la data când activul este livrat Băncii sau de către Bancă.

- 3.3.1. Un activ financiar este derecunoscut atunci când:

- Drepturile contractuale asupra primirii fluxului de numerar aferent activului a expirat;
- Banca reține drepturile contractuale de primire a fluxului de numerar aferent activului financiar, dar î-și asumă o obligație de a le achita în întregime unei terțe părți fără întârzieri semnificative, în cadrul unui acord de intermediere; sau
- Banca a transferat drepturile sale de a primi fluxul de numerar aferent activului, și ori **a)** a transferat în mod substanțial toate riscurile și beneficiile activului, sau **b)** nu a transferat și nici nu a reținut în mod substanțial toate riscurile și beneficiile aferente activului financiar, dar și-a transferat controlul asupra activului.

- 3.3.2. În cazul în care Banca nici nu transferă, nici nu păstrează marea majoritate a riscurilor și beneficiilor activului financiar, activul este recunoscut proporțional cu continuarea implicării sale. Recunoașterea unei obligațiuni financiare este anulată în cazul în care obligația aferentă acesteia este reziliată, anulată sau expirată.

3.4. RECUNOAȘTERE VENITURILOR ȘI CHELTUIELILOR

- 3.4.1. Veniturile sunt recunoscute în măsura în care beneficiile economice sunt probabile și venitul poate fi evaluat în mod credibil.

Elementele de venituri și cheltuieli recunoscute în anul gestionar sunt incluse în determinarea profitului net sau a pierderii nete a perioadei care conține următoarele elemente:

- profitul sau pierderea din activitățile curente;
- elementele extraordinare.

- 3.4.2. **Venituri și cheltuieli aferente dobânzii**

Veniturile și cheltuielile din dobânzi sunt recunoscute în contul de profit și pierdere pentru toate instrumentele purtătoare de dobândă, pe baza principiului de specializare a exercitiului folosind metoda dobânzii efective.

Metoda dobânzii efective este o metodă de calcul al costului amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare (sau al unui grup de active financiare sau datorii financiare) și de alocare a profitului din dobânzi sau a cheltuielilor cu dobânzile în perioada relevantă.

Când se calculează rata dobânzii efective, Banca va estima fluxurile de numerar luând în calcul toți termenii contractuali ai instrumentului financiar, dar nu va lua în considerare pierderile viitoare din creditare. Calculul include toate comisioanele și punctele plătite sau încasate de părțile participante la contract care fac parte integrantă din rata dobânzii efective, costurile de tranzacție și toate celelalte prime și reduceri. Se presupune că fluxurile de trezorerie și durata de viață preconizată a unui grup de instrumente financiare similare pot fi evaluate fiabil.

Veniturile și cheltuielile din taxe și comisioane

Recunoașterea veniturilor din comisioane pentru servicii financiare depinde de scopul pentru care comisioanele sunt evaluate și baza contabilizării pentru orice instrument financiar asociat.

Veniturile și cheltuielile din taxe și comisioane sunt recunoscute pe bază de angajamente atunci când serviciul este prestat.

3.5. CONTRACTELE REPO ȘI REVERS REPO

- 3.5.1. Titlurile de valoare vândute, cu încheierea simultană a unui angajament de răscumpărare la o dată viitoare specificată ("contracte REPO") continuă să fie recunoscute în bilanț ca titluri de valoare (titluri de stat) disponibile pentru vânzare și sunt evaluate în conformitate cu politicile contabile corespunzătoare. Titlurile de valoare achiziționate în conformitate cu acordul de răscumpărare ("operațiunilor reverse REPO") sunt înregistrate drept credite și avansuri acordate altor bănci sau clienți, după caz.
- 3.5.1. Diferența între vânzare și prețul de răscumpărare este tratată ca dobândă și acumulată pe durata de viață a acordurilor folosind metoda dobânzii efective. Titlurile de valoare deținute de Bancă ca garanție pentru activitățile de creditare cu instituțiile financiare nu sunt recunoscute în situațiile financiare, cu excepția cazului în care acestea sunt vândute unor terți, în cazul în care cumpărarea și vânzarea sunt înregistrate cu câștigul sau pierderea inclusă în venitul de tranzacționare. Obligația de a le returna este înregistrată la valoarea justă ca pasiv de tranzacționare.

3.6. CONVERSIA VALUTARĂ

- 3.6.1. Tranzacțiile și soldurile în valută străină ale Băncii sunt înregistrate la rata de schimb valutar stabilită pentru data efectuării tranzacției și sunt zilnic reevaluate utilizând cursul de schimb al MDL față de valutele străine.
- 3.6.2. Diferențele cursurilor valutare rezultate din încheierea tranzacțiilor în valută străină se includ în raportul rezultatului financiar la data decontării cu utilizarea ratei de schimb valutar stabilite pentru data respectivă. Diferențele de curs sunt recunoscute în contul de profit și pierderi.
- 3.6.3. Activele și datoriile nemonetare înregistrate la costul istoric denominate în valută străină sunt convertite folosind cursul de schimb la data tranzacției inițiale.
- 3.6.4. Veniturile și pierderile în valută străină provenite din reevaluarea activelor și pasivelor monetare în valută străină se reflectă în raportul rezultatelor financiare.

3.7. NUMERAR ȘI ECHIVALENTELE DE NUMERAR

- 3.7.1. În scopul întocmirii situației fluxurilor de numerar, numerarul și echivalentul de numerar cuprinde numerarul din casierie, conturile curente și plasamentele pe termen scurt la alte bănci, mai puțin cele care sunt gajate, soldurile nerestricționate la Banca Națională a Moldovei, bonurile de tezaur, certificatele BNM și alte investiții foarte lichide pe termen scurt cu o scadență mai mică de 90 de zile de la data achiziției.

3.8. ACTIVE PE TERMEN LUNG DEȚINUTE PENTRU VÂNZARE

3.8.1. Activele pentru revânzare includ garanțiile blocate pentru creditele neperformante. Acestea sunt clasificate ca active deținute pentru vânzare, iar valoarea lor contabilă urmează să fie recuperată în principal printr-o tranzacție de vânzare care este considerată foarte probabilă. Activele care îndeplinesc condiția de a fi deținute spre vânzare trebuie evaluate la minimul dintre valoarea contabilă și valoarea justă minus costurile de vânzare, dacă valoarea contabilă se va recupera în principal printr-o operațiune de vânzare, și nu prin utilizarea sa continuă. Banca poate clasifica activele sale proprii ca active deținute spre vânzare, dacă acestea îndeplinesc condiția de a fi deținute spre vânzare.

3.9. CREDITE ȘI AVANSURI ACORDATE BĂNCILOR

- 3.9.1. Credite și avansuri acordate băncilor includ plasamente interbancare și credite. Valoarea justă a plasamentelor cu rată flotantă a dobânzii și a depozitelor overnight aproximează cu valoarea lor de bilanț.
- 3.9.2. Valoarea justă de plasare estimată a plasamentelor purtătoare de dobândă fixă se bazează pe fluxurile de numerar predominante actualizate utilizând ratele dobânzilor pe piața monetară pentru datoriile cu risc de credit și scadență similară .

3.10. ÎMPRUMUTURI

3.10.1. Imprumuturile sunt recunoscute inițial la valoarea lor justă, netă de costurile de tranzacție suportate. Imprumuturile sunt ulterior evaluate la cost amortizat; orice diferență între valoarea încasată netă de costurile de tranzacționare și valoarea rambursabilă este recunoscută în contul de profit și pierdere din perioada/perioadele aferente, utilizând metoda ratei efective a dobânzii.

3.11. DEPRECIEREA ACTIVELOR FINANCIARE

3.11.1. Active contabilizate la cost amortizat

Un activ financiar (sau un grup de active financiare) se considera depreciat și se produc pierderi din depreciere dacă și numai dacă, există dovezi obiective ale deprecierei ca rezultat al unui sau a mai multor evenimente ulterioare momentului recunoașterii inițiale a activului ("eveniment generator de pierdere") și respectivul eveniment (evenimente) a (au) avut un impact asupra fluxurilor de numerar viitoare estimate ale activului financiar (sau a grupului de active financiare), care poate fi estimat în mod fiabil. Pierderile preconizate ca rezultat al unor evenimente viitoare, indiferent de cât de probabile sunt, nu sunt recunoscute.

Banca evaluează mai întâi măsura în care există dovezi obiective ale deprecierei, individual, pentru activele financiare care sunt în mod individual semnificative, și apoi individual sau colectiv pentru activele financiare care nu sunt în mod individual semnificative. Expunerile individual semnificative ar fi expuneri la risc ce depășesc pragul de sumă stabilită.

Dovezile obiective care indică deprecierea unui activ financiar (sau grup de active financiare) includ date observabile în legătură cu următoarele:

- Dificultăți financiare semnificative ale emitentului sau ale debitorului.
- O încălcare de prevederi contractuale, cum ar fi neplata sau întârzierea la plată a principalului sau a dobânzii.
- Banca, pentru rațiuni legale sau economice legate de dificultățile financiare ale debitorului, acordă acestuia anumite concesiuni pe care altfel nu le-ar fi luat în considerare.
- Existența unor informații credibile care să indice faptul că debitorul va intra în faliment sau într-o altă formă de reorganizare financiară.
- Dispariția unei piețe active pentru respectivul activ financiar din cauza dificultăților financiare întâmpinate de către debitor; sau

Politica de Contabilitate pentru anul 2012 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

- Date observabile (**la nivel de portofoliu**) care să indice o scadere măsurabilă în fluxurile de numerar viitoare estimate ale unui grup de active financiare de la momentul recunoașterii inițiale a acelor active, cu toate că scăderea nu poate fi încă identificată cu activele financiare individuale din grup. Dacă Banca determină că nu există nici o dovadă obiectivă de depreciere pentru un activ financiar evaluat individual, fie că este semnificativ, fie că nu este, ea include activul într-un grup de active financiare care au caracteristici similare ale riscului de credit și le evaluează pentru depreciere colectiv.

3.11.2. Active contabilizate la valoarea justă

Valoarea justă este suma la care poate fi tranzacționat un activ sau decontată o datorie, între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective la data evaluării.

Determinarea valorii juste a activelor și datoriilor financiare se bazează pe cotațiile pe o piață activă. Un instrument financiar are o piață activă dacă pentru acel instrument sunt disponibile rapid și în mod regulat prețuri cotate iar aceste prețuri reflectă tranzacții de piață efectuate regulat în condiții de piață obiective.

Activele financiare disponibile pentru vânzare pentru care nu există o piață activă și pentru care nu este posibilă determinarea în mod credibil a unei valori juste sunt evaluate la cost și sunt testate periodic pentru deprecierea valorii.

3.12. DEPRECIEREA ACTIVELOR NON-FINANCIARE

3.12.1. Activele care au o durată de viață utilă nedeterminată nu sunt amortizate și sunt testate anual pentru depreciere. Activele care sunt supuse amortizării sunt revizuite pentru depreciere ori de câte ori circumstanțele sau evenimentele indică faptul că valoarea contabilă nu poate fi recuperată.

3.12.2. Valoarea recuperabilă a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar reprezintă cea mai mare valoare dintre valoarea sa justă minus costurile de vânzare și valoarea sa de utilizare. În cazul în care valoarea contabilă a activului sau a unei unități generatoare de numerar depășește valoarea sa recuperabilă, activul este considerat depreciat și valoarea sa este diminuată la nivelul valorii de recuperare.

Pierderile din depreciere recunoscute la nivel de grup de active financiare reprezintă un pas intermediar până la identificarea pierderilor din depreciere pentru activele individuale din cadrul grupului de active financiare care sunt evaluate colectiv pentru depreciere. De îndată ce sunt disponibile informații care identifică în mod specific pierderile privind activele depreciate individual într-un grup, acele active sunt eliminate din grup.

3.13. IMOBILIZARI CORPORALE (MIJLOACE FIXE)

3.13.1. **Imobilizari corporale** sunt înregistrate inițial la cost, care include prețul de cumpărare, taxele vamale, taxele nerecuperabile, precum și toate cheltuielile direct legate de punerea în funcție a activului. Ulterior mijloacele fixe sunt înregistrate la cost sau la valoarea reevaluată minus amortizarea (deprecierea) acumulată ulterior.

3.13.2. Amortizarea imobilizărilor corporale este calculată folosind metoda liniară pentru alocarea costurilor la valorile lor reziduală pe durata de viață utilă estimată. Activele luate în arenda financiară se amortizează pe durata cea mai scurtă dintre durata contractului de leasing și durata de viață utilă. Terenurile nu se amortizează.

3.13.3. Duratele de funcționare utilă sunt:

Clădiri	40 - 45 ani
Echipamente	2 - 8 ani
Bancomate și instalații	10 -15 ani
Autoturisme	6 -7 ani
Îmbunătățirea mijloacelor fixe arendate	15 ani

Politica de Contabilitate pentru anul 2012 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

- 3.13.4. Activele în construcție nu sunt amortizate până când acestea nu sunt date în exploatare.
- 3.13.5. Valoarea contabilă a imobilizărilor corporale este revizuită când evenimente sau circumstanțe indică faptul că valoarea activelor ar putea să nu mai fie recuperată. În acest caz valoarea contabilă se diminuează până la valoarea recuperabilă.
- 3.13.6. Cheltuielile legate de reparații curente și exploatarea mijloacelor fixe se consideră ca cheltuieli ale perioadei de gestiune și se reflectă în contul de profit și pierdere. Cheltuielile legate de reparația capitală sunt capitalizate în urma careia mijlocul fix este îmbunătățit la un stadiu mai ridicat decât cel estimat inițial.
- 3.13.7. Cheltuielile pentru reparațiile curente, capitale și întreținerea mijloacelor fixe sunt incluse în cheltuielile operaționale pe măsura efectuării lor.
- 3.13.8. Activele corporale sunt derecunoscute la cedarea acestora sau când nu se mai așteaptă beneficii economice viitoare din utilizarea sau cedarea lor. Câștigul sau pierderea care rezultă din derecunoașterea unui active corporal este inclus(ă) în contul de profit și pierdere în anul în care activul este derecunoscut.
- 3.13.9. Când mijloacele fixe și alte active pe termen lung sunt scoase din uz, sumele majorării și micșorării valorii de bilanț sunt trecute respectiv la venituri și cheltuieli.

3.14. IMOBILIZARI NECORPORALE (ACTIVE NEMATERIALE)

- 3.14.1. Imobilizarile necorporale includ valoarea programelor informatice și a licențelor pentru programe informatice. Imobilizarile necorporale achiziționate separat sunt recunoscute la costul inițial.
- 3.14.2. Cheltuielile cu aplicațiile informatice dezvoltate intern este recunoscută ca imobilizare necorporală dacă Banca face dovada intenției și capacității sale de a dezvolta și folosi aplicația într-o manieră ce-i va aduce beneficii economice viitoare și dacă cheltuielile cu dezvoltarea aplicațiilor pot fi estimate într-o manieră rezonabilă. Costurile capitalizate generate de aplicațiile informatice dezvoltate intern includ toate costurile direct atribuibile dezvoltării aplicațiilor și sunt amortizate pe durata de viață. Aplicațiile informatice dezvoltate intern sunt evidențiate la costul capitalizat, din care se deduce amortizarea cumulată și provizionul pentru deprecierea valorii.
- 3.14.3. Cheltuielile ulterioare cu dezvoltarea aplicațiilor informatice sunt capitalizate doar atunci când contribuie la sporirea beneficiilor economice viitoare care decurg din folosirea respectivelor active.
- 3.14.4. Alte costuri asociate cu dezvoltarea aplicațiilor informatice sunt reflectate în contul de profit și pierdere pe măsură ce sunt efectuate.
- 3.14.5. Costurile de dezvoltare a programelor informatice recunoscute ca active sunt amortizate folosind metoda liniară pentru diminuarea costului imobilizărilor necorporale la valoarea lor reziduală pe durata de viață estimată (care nu depășește cinci ani).
- 3.14.6. După recunoașterea inițială activele nemateriale sunt evaluate la costul său minus orice amortizare acumulată și orice pierdere din depreciere acumulată. În cazul în care valoarea de bilanț a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat până la valoarea recuperabilă.

3.15. LEASING

- 3.15.1. Determinarea faptului că un contract conține sau nu o creanță de leasing se bazează pe conținutul economic al contractului și presupune o analiză a faptului ca îndeplinirea contractului depinde sau nu de folosirea unui anumit activ sau a anumitor active și dacă contractul acordă dreptul de a utiliza activul.
- 3.15.2. Contractele de leasing sunt clasificate ca *leasing financiar* dacă acestea transferă locatarului în mod substanțial toate riscurile și beneficiile aferente titlului de proprietate. Toate celelalte contracte de leasing sunt clasificate ca leasing operațional.
- 3.15.3. Leasingul financiar este recunoscut ca obligație financiară, iar cheltuielile financiare sunt recunoscute, în contul de profit și pierdere ca cheltuieli aferente dobânzii.
- 3.15.4. *Banca în calitate de locatar*

Politica de Contabilitate pentru anul 2012 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

Operațiunile de leasing în care Banca reține în mare măsură toate riscurile și beneficiile aferente dreptului de proprietate asupra bunului sunt clasificate ca leasing operațional. Venitul rezultat din leasingul operațional este recunoscut pe o bază liniară.

Leasingul financiar este recunoscut ca obligație financiară, iar cheltuielile financiare sunt alocate pentru fiecare perioadă de leasing și recunoscute în contul de profit și pierderi ca cheltuieli aferente dobânzii.

3.15.5. Banca în calitate de locatar

Leasingul care nu transferă Băncii, substanțial toate riscurile și beneficiile aferente dreptului de proprietate asupra bunului sunt clasificate ca leasing operațional. Plățile de leasing în cazul unui leasing operațional trebuie recunoscute ca o cheltuială de profit și pierdere conform metodei liniare de-a lungul termenului de leasing.

3.16. COSTURI ALE PENSILOR ȘI BENEFICII ALE ANGAJAȚILOR

- 3.16.1. Banca, în desfășurarea normală a activităților, execută plăți către fondul bugetului asigurărilor sociale de stat și fondul asigurării obligatorii de asistență medicală în numele angajaților săi. Toți angajații băncii fac parte din sistemul de pensii de stat.
- 3.16.2. Contribuțiile de asigurare socială de stat, precum și primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, suportate de Bancă pe cont propriu, se reflectă la cheltuieli la momentul calculării salariului.
- 3.16.3. Banca nu operează nici plan de pensii independent și, în consecință, nu are nici în ceea ce privește pensiile. Banca nu operează nici un alt plan de beneficii sau plan de beneficii post pensionare.

3.17. PROVIZIOANE

- 3.17.1. Un provizion este recunoscut nu mai în momentul în care Banca are o obligație prezentă legală sau implicită de a transfera beneficii economice ca rezultat al unor evenimente trecute și este probabil ca o ieșire de resurse care să afecteze beneficiile economice să fie necesară pentru a onora obligația respectivă și poate fi realizată o bună estimare a valorii obligației.
- 3.17.2. Provizioanele sunt evaluate la valoarea actualizată a cheltuielilor estimate a fi necesare pentru stingerea obligației utilizând o rată înainte de impozitare, care reflectă evaluările de piață curente ale valorii banilor și riscurile specifice obligației.

3.18. IMPOZITUL PE VENIT

- 3.18.1. Impozitul pe venit al perioadei de gestiune cuprinde impozitul curent și impozitul amânat. Impozitul pe venit care este achitat pentru profit este calculat în baza legislației Republicii Moldova cu privire la impozite aplicate și este recunoscut la cheltuieli în perioada în care este înregistrat profitul.
- 3.18.2. Activele și pasivele privind impozitul amânat sunt determinate folosind ratele de impozitare care se estimează că vor fi aplicate în anii în care activele sunt realizate sau datoriile sunt decontate, pe baza cotelor de impozitare aprobate sau substanțial aprobate la data bilanțului.
- 3.18.3. Diferențele temporare principale sunt acele diferențe apărute între valoarea contabilă a unui activ sau a unei datorii și valoarea contabilă înscrisă în situația poziției financiare.
- 3.18.4. Impozitul pe profit amânat nu este raportat dacă acesta decurge din recunoașterea inițială a unui activ sau pasiv dintr-o altă tranzacție, decât combinația de afaceri, care la momentul efectuării tranzacției nu afectează nici profitul (înainte de impozitare) pentru perioada respectivă conform SIRF, nici profitul impozabil sau pierderile.
- 3.18.5. Efectele fiscale ale pierderilor cu impozitul pe profit disponibile pentru raportare sunt recunoscute ca activ privind impozitul amânat dacă este posibil că profiturile impozabile viitoare vor fi disponibile pentru a acoperi aceste pierderi.

3.19. DIVIDENDE

- 3.19.1. Dividendele spre plată se înregistrează după aprobarea de către Adunarea generală anuală a acționarilor Băncii. Plata dividendelor se efectuează sub formă de mijloace bănești sau sub formă de acțiuni.

3.20. GARANȚII FINANCIARE

- 3.20.1. În cursul normal al activității Banca oferă garanții financiare, constând în acreditive, garanții și angajamente de acceptare.
- 3.20.2. Garanțiile financiare sunt inițial recunoscute în situațiile financiare la valoarea justă, în "Alte obligațiuni", reprezentând valoarea câștigului primit. Ulterior recunoașterii inițiale, obligația Băncii aferentă fiecărei garanții emise este determinată la valoarea cea mai mare între suma inițial recunoscută, diminuată, unde este cazul, cu amortizarea cumulată, recunoscută în situația rezultatului global și estimarea cheltuielilor necesare pentru a acoperi orice obligație financiară rezultată din garanția emisă.

3.21. DATORII ȘI ACTIVE CONTINGENTE

- 3.21.1. Datoriile contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare. Datoriile contingente, care în majoritate constau din anumite garanții și angajamente de credit emise clienților, sunt obligațiile posibile care decurg din evenimentele din trecut. Deoarece incidența sau lipsa acestor evenimente depinde de anumite evenimente din viitor care nu se află complet sub controlul Băncii, ele nu sunt recunoscute în rapoartele financiare, dar sunt înregistrate în afara bilanțului, cu excepția cazului când probabilitatea lichidării este mică.

3.22. PĂRȚI AFILIATE

- 3.22.1. Părțile afiliate Băncii sunt considerate persoanele sau entitățile, care exercită controlul în mod direct sau indirect în capitalul societății sau influențează în mod semnificativ prin luarea deciziilor financiare și operaționale.
- 3.22.2. Tranzacție cu o persoană afiliată Băncii este orice Act juridic sau modificare/completare a actului juridic, care generează orice transfer de mijloace bănești sau obligații contractuale între persoanele afiliate și Bancă, indiferent dacă se percepe sau nu o plată.

3.23. CAPITAL PROPRIU

- 3.23.1. Capitalul propriu al băncii include:

- acțiunile ordinare;
- acțiunile de tezaur;
- capitalul suplimentar;
- capitalul de rezervă;
- profitul nerepartizat.

Acțiunile ordinare plasate reprezintă valoarea aporturilor primite de la acționari în contul achitării acțiunilor și este egal cu suma valorii nominale a acțiunilor plasate.

Capitalul acționar se reflectă în rapoartele financiare la valoarea nominală a acțiunilor subscrise și vărsate.

Modificări în capitalul acționar pot avea loc în rezultatul subscrierii și emisiei de noi acțiuni, reducerii numărului de acțiuni, răscumpărării acțiunilor, majorării valorii nominale a acțiunilor plasate din contul capitalului acționar sau/și altor operațiuni reieșind din Hotărârile Adunării generale a acționarilor băncii și altor organe împuternicite conform legii și Statutului băncii.

Capitalul suplimentar s-a format în rezultatul vânzării acțiunilor Băncii și prezintă diferența între prețul de vânzare și valoarea nominală a acțiunilor.

Capitalul de rezerva este format din contul defalcării din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea generală a acționarilor.

Capitalul de rezervă este format din contul defalcării din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea generală a acționarilor. Capitalul de rezervă se utilizează numai în cazul

insuficienței profitului nedistribuit și se repartizează pentru acoperirea pierderilor băncii, plata dobânzii sau/și acoperirea altor cheltuieli aferente obligațiunilor Băncii.

Profitul nerepartizat se utilizează la stingerea pierderilor perioadei curente, plata dividendelor, formarea capitalului de rezervă.

3.24. EVENIMENTE ULTERIOARE DATEI RAPORTĂRII

3.24.1. Evenimentele ulterioare datei bilanțului care furnizează informații adiționale cu privire la poziția Băncii la data bilanțului (evenimente care conduc la ajustarea situațiilor financiare) sunt reflectate în situațiile financiare.

3.24.2. Evenimentele ulterioare datei bilanțului care nu conduc la ajustarea situațiilor financiare sunt prezentate în note ori de câte ori ele au un impact material asupra situațiilor financiare.

CAPITOLUL 4. DISPOZIȚII FINALE

4.1. Prezenta Procedură intră în vigoare la data aprobării ei de către Consiliul de administrație al Băncii.